

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

I sit svar til hr. Martin Lidegaard for et kvarters tid siden sagde hr. Dohrmann bl.a., at man kunne se på VVM-redegørelserne, at der var alt for stor forskel amterne imellem. Nu kommer vi til det senere i dag, men det er rent faktisk det, hr. Dohrmann selv sagde til hr. Lidegaard. Kan hr. Dohrmann så her over for Folketinget forklare, hvordan man kan skaffe en mere ensartet praksis ved, at hele VVM-instrumentet bliver flyttet fra de 14 amter og ud til 99 kommuner. Hvis man mener, at det er uensartet ved 14, hvordan bliver det så mere ens ved at flytte det ud til 99?

Og nummer to: Det kan godt en gang imellem være rart lige at få det her trukket ned på jorden. Jeg står her med en indsatsplan for grundvandsbeskyttelse for Nordjyllands Amts tre vandværker. Det, der sker i dag, er, at alt, hvad der hedder planlægning, overvågning og indsats, ligger ét sted, det ligger hos Nordjyllands Amt. For eftertiden, når den her indsatsplan skal laves, så er der noget for staten, så er der hele jordforureningen og råstof, som også fylder en del heri, det kommer fra regionen, og resten kommer fra kommunen, der ligger herovre, det er et temmelig stort område. Kan hr. Dohrmann over for Folketinget forklare, hvordan det bliver simplere og medfører et højere beskyttelsesniveau, når det her i princippet skal udarbejdes af tre instanser frem for en i dag?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Som vi også har hørt tidligere i dag, var selv den socialdemokratiske ordfører meget begejstret for, at det skulle ligge regionalt. Der er det jo netop, at vi går det her skridt videre og siger, at med hensyn til mange af de her ting er det endnu bedre, at de faktisk ligger rigtig regionalt hos de lokale politikere, dem, der kender problemerne i de her lokalområder. Hvordan løser vi så de opgaver? Og der er det, jeg bare mener, at det er vigtigt, at vi signalerer, at hr. Torben Hansen signalerer, at man også har tillid til sine egne lokale politikere.

Når det så er, jeg siger, at når de overordnede ting kommer til staten, og staten ikke er tilfreds med de overordnede planer omkring vandbeskyttelse og vandforsyningsplaner, jamen så er det jo sådan, at staten har, kan man sige, det overordnede ansvar, og så kan man selvfølgelig også gribe ind. Så derfor er det da vigtigt, at der sidder nogle med den kompetence, som også

kan og vil skride ind, så man ikke som i dag har 14 forskellige systemer 14 forskellige steder, men efter det nye her har beføjelsen ét sted.

Kl. 11.20

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg vil gerne igen tage udgangspunktet i indsatsplan for grundvandsbeskyttelse. Den er fra februar 2005, fra sidste måned. Tre vandværker i Nordjyllands Amt. I dag ligger alt, hvad der hedder planlægning, overvågning og indsats ét sted. Med den struktur, der bliver lagt op til her, skal staten lave noget af det her, regionen skal også i forbindelse med jordforurening og råstof, og til sidst skal kommunen.

Kan hr. Dohrmann ikke over for Folketinget forklare, hvordan det bliver simplere af den grund og mindre bureaukratisk? Det kan hr. Dohrmann ikke. Det gjorde hr. Dohrmann heller ikke i sit første svar, for det kan ikke forklares. Det, man får ud af det her, er, at man får mere bureaukrati. Der er tre instanser, der skal til at koordinere, og i sidste ende tager det ressourcer fra ét sted. Det tager ressourcer fra det, som vi alle sammen gerne vil, og det er en indsats over for vores miljø og natur. Tingene bliver altså mere komplicerede af det her. De bliver ikke forenklede.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg kan så forstå, at det, som hr. Torben Hansen siger, er, at han gerne vil have noget fjernet fra regionen og lagt ind under staten eller kommunen. Det er sådan, jeg opfatter spørgsmålet. Og vi må jo så se på, om vi kan opfylde det ønske fra hr. Torben Hansen. Det vil vi gerne diskutere, og hvis hr. Torben Hansen derfor har nogle konkrete ting, som hr. Torben Hansen ønsker at flytte eller diskutere, jamen så lad os se på dem. Det har vi jo sagt hele tiden. Vi vil gerne diskutere de her ting, hvis man kan komme med nogle konkrete ting. Men det er jo bare det, at når man kan få det ud, hvor de lokale folk arbejder med tingene, i stedet for at de er rykket flere hundrede kilometer væk, kan man sige, så er det også, at man ligesom kommer til at se på det reelle behov.

Jeg tror ikke på, at det bliver ringere, fordi det er nogle lokale folk, fordi det er staten, der i sidste ende har nogle kriterier, der skal opfyldes her. Så jeg mener, at ved at vi flytter noget af det over til staten og noget af det over til kommu-